

Καλώ ς ήρθες στον κόσμο των «μεγάλων»

Συντάχθηκε απο τον/την Γριβάνη Βέφα
Κυριακή, 14 Φεβρουάριος 2016 21:02

Ομολογώ πως αφορμή για το άρθρο αυτό στάθηκε η σκέψη πως σε λίγες μέρες πλησιάζουν τα γενέθλιά μου και πριν αναρωτηθείτε τι το διαφορετικό έχει αυτή τη φορά αυτή η χαρούμενη ημέρα, να σας ενημερώσω πως επίσημα φεύγω από το κουτάκι 18-25.

Ξέρεις, εκείνο το κουτάκι που πάντα συμπληρώνουμε στην ουρά του πολυκαταστήματος για να συμμετέχουμε στο διαγωνισμό για ένα ταξίδι στο Παρίσι ή στο ερωτηματολόγιο που μας έδωσε η συμφοιτήτριά μας. Χωρίς πολλή σκέψη το τσέκαρα και έμπαινα στο ηλικιακό γκρουπ με μεγάλη χαρά αφού ενηλικιώθηκα επιτέλους. Κι όμως, ήρθε η στιγμή που θα ανήκω σε άλλο «κουτάκι» και ναι θα μου πάρει λίγο καιρό να το συνηθίσω. Πέρα από την αφορμή, όμως, είναι μια σκέψη που κάνω συχνά τον τελευταίο καιρό με πολλά από αυτά που συμβαίνουν σε μένα και γύρω μου. Ποιος είναι, λοιπόν, ο κόσμος των μεγάλων και τι πάει να πει «μεγάλος»;

Ας ξεκαθαρίσουμε πρώτα πως όσο και αν η αφορμή ήταν θέμα ηλικιακό, ο κόσμος των μεγάλων στον οποίο αναφέρομαι δεν έχει να κάνει με την ηλικία αλλά με το τι συμβαίνει ή

Καλώ ς ήρθες στον κόσμο των «μεγάλων»

Συντάχθηκε απο τον/την Γριβάνη Βέφα
Κυριακή, 14 Φεβρουάριος 2016 21:02

μάλλον καλύτερα το πώς το αντιμετωπίζει κανείς. Στον κόσμο αυτό, έχεις τις δικές σου ευθύνες και αυτό συνεπάγεται ότι έχεις άγχη. Πολλά άγχη. Δεν μπορείς να βασίζεσαι πια στους γονείς σου και αν το κάνεις έχεις τύψεις που ακόμη δεν είσαι ανεξάρτητος. Δεν έχεις απαραίτητα δουλειά για να μη σου πω πως κατά πάσα πιθανότητα είσαι άνεργος. Σημειώστε ένα άγχος παραπάνω. Ή κάνεις μεταπτυχιακό ή βγάζεις δεύτερη σχολή. Με λίγα λόγια, η ζωή είναι στα χέρια σου και στη δημιουργική αυτή φάση που διανύεις, οι ευθύνες και οι υποχρεώσεις φαίνονται να είναι πιο πολλά από τα δικαιώματά σου.

Αλλά ο κόσμος αυτός στον οποίο αναφέρομαι, έχει και κάτι άλλο. Κάτι που παλιά δεν το σκεφτόσουν τόσο ή δε σε άφηναν να το σκεφτείς. Έχει δυσάρεστα νέα. Σχέσεις που λήγουν, άτομα που φεύγουν από τη ζωή, αποχωρισμούς δύσκολους και αγωνία. Όλα αυτά εμπεριέχουν από μόνα τους μια αγωνία. Για το πώς από τη ξένοιαστη βόλτα με το ποδήλατο βρέθηκες να είσαι στο ακουστικό αγωνιώντας για την κατάσταση υγείας ενός δικού σου ή για να συμπαρασταθείς στο φίλο σου που τον απέλυσαν. Δε λέω και παλιά υπήρχε το ακουστικό στο σκηνικό αλλά τότε ήταν πιο πολύ για να κανονίσετε καφέ ή σινεμά και ο φίλος σου δεν ήταν καλά γιατί χώρισε με τη Μαρία. Συνειδητοποιείς πως πλέον, στη ζυγαριά έχουν μπει προβλήματα αλλά ξέρεις κάτι; Ίσως αυτό σε κάνει πιο ισορροπημένο και ώριμο.

Κι αν μελαγχόλησες λίγο παραπάνω δε θα σε αφήσω παραπονεμένο και θα βάλω λίγο χρώμα και σε αυτό το άρθρο. Η ζωή έχει ανηφόρες και κατηφόρες και μόνο που έχουμε την ευκαιρία να τις διανύσουμε είμαστε τυχεροί. Κάθε πρόβλημα έχει τη λύση του και το λέω εγώ που μονίμως βρίσκω λύσεις για τα προβλήματα όλων εκτός των δικών μου. Και αν δεν υπάρχει λύση, κοίτα μπροστά γιατί η ζωή τρέχει και δε θα σε περιμένει.

ΥΓ: Οι σκέψεις που με οδήγησαν να γράψω αυτό το άρθρο άρχισαν να έχουν συντροφιά όσο έφτανα στον επίλογο, όλα αυτά τα παιδιά που αναγκάστηκαν να μεγαλώσουν πολύ πριν να «πρέπει»... και με τη σκέψη σε αυτούς τους μικρούς ήρωες θα κλείσω.

Της Βέφας Γριβάνη

Καλώ ς ήρθες στον κόσμο των «μεγάλων»

Συντάχθηκε απο τον/την Γριβάνη Βέφα
Κυριακή, 14 Φεβρουάριος 2016 21:02

